

Un nou horitzó progressista, construït junts l'alternativa.

Catalunya viu avui un moment històric particularment important, en el qual es definirà i decidirà gran part del seu futur com a país de cara a les properes dècades.

L'avenç de les opcions polítiques conservadores amb les seves polítiques de retallades socials i asfíxia del creixement econòmic, i el creixement del projecte sobiranista de confrontació civil obliguen els diferents corrents d'esquerreres, de l'ampli espai progressista i del catalanisme polític transversal a reflexionar sobre els seus posicionaments polítics i a redefinir els seus objectius.

El PSC, per mandat del seu darrer Congrés, però també per la seva voluntat de seguir servint el poble de Catalunya i per desenvolupar un nou projecte d'igualtat i justícia social, es troba immers en un procés de confirmació i renovació del seu projecte polític d'alternativa econòmica i social, al mateix temps que desenvolupa noves propostes, fruit de les noves realitats que s'estan produint al voltant del fet nacional.

En aquest debat per construir un nou horitzó, haurem d'adequar el nostre pacte social a la realitat que ens toca viure i que volem transformar, tot produint noves sinèrgies polítiques i noves aspiracions comunitàries de major compromís social. Ens caldrà definir propostes de transició, en aquelles polítiques que es poden transformar i adequar a les noves problemàtiques, però també s'hauran de definir propostes clares de ruptura amb tot allò que exigeix un enfocament nou i transformador. Parlem d'un nou projecte basat en una nova radicalitat transformadora, que ens permeti definir una nova utilitat de la política, per poder verificar i donar credibilitat a la idea que el nostre projecte és la millor aliança entre els poders públics i els interessos de progrés de la societat, aliats per defensar, des de la política, els que no tenen poder.

El PSC ha estat el partit clau i la frontissa indispensable del catalanisme polític i de l'esquerra nacional en els darrers trenta anys. Ho ha estat, principalment,

pel seu entestament per fer de Catalunya un sol poble i per preservar la seva unitat civil –una preocupació certament fonamentada en els mateixos principis fundacionals del partit–, però també pel seu compromís amb l'autogovern de Catalunya i amb la renovació i modernització d'Espanya, i per la seva contribució i defensa aferrissada de l'estat social, això que avui anomenem l'Estat del Benestar.

Ha estat, per tant, una força política central i profundament democràtica que ha contribuït decisivament a la cohesió del poble de Catalunya, tot evitant fractures internes en la societat catalana i garantint la seva adhesió majoritària al projecte del catalanisme i a la reconstrucció nacional. La llarga tradició del PSC de ser un partit de govern i de cercar àmplies majories, el situen de nou en el centre de l'actual debat polític. Debat al qual no renunciem a participar i al qual volem aportar, des de la legítima confrontació democràtica, els nostres punts de vista i les nostres propostes de futur.

En aquest sentit, quant als resultats de les passades eleccions autonòmiques, tot i que fixen una resposta contundent de la ciutadania envers la proposta de CiU, desautoritzant electoralment l'aposta d'Artur Mas, no podem amagar sota d'aquesta realitat que el resultat obtingut pel PSC és molt dolent i confirma una tendència de declivi iniciada el 2003. Certament els nostres problemes venen de lluny i seria fals i del tot injust atribuir tota la responsabilitat dels resultats als factors de l'actual moment. Però sí que cal articular una ràpida reacció, proporcional als resultats obtinguts, i que requerirà per part de tots molta intel·ligència, generositat i dedicació.

La direcció del partit ha d'encapçalar un procés de reconstrucció profunda del PSC, capaç d'aprofundir en les posicions polítiques fixades en els darrers mesos entorn als diàlegs socials, al pacte fiscal, al dret a decidir, o a la reforma de la Constitució entre d'altres, i d'impulsar els plantejaments renovadors del 12è Congrés, com la creació del Consell Obert o la decisió de realitzar les

eleccions primàries com a canal de relació directa amb la ciutadania per escollir els nostres candidats i les nostres candidates.

El PSC no es pot resignar a representar un 14% dels catalans. A risc de simplificar, hem perdut suport entre tres sectors fonamentals: els treballadors, decebuts pel nostre fracàs amb la gestió de la crisi i per la percepció que no hem estat prou coherents amb els nostres valors socialistes; les classes mitjanes urbanes, els sectors més dinàmics i emprenedors (el resultat obtingut en algunes de les capitals de província és especialment simptomàtic), que no ens senten ni propers ni útils; i entre una gran part dels joves, alguns dels quals han trobat en propostes polítiques més utòpiques les respostes que no hem sabut donar-los.

Certament, els nostres problemes no són aliens als que pateix el socialisme espanyol i el conjunt de l'esquerra europea, que no ha estat capaç d'afirmar la vigència del seu projecte responent a tres grans desafiaments: les conseqüències de la globalització econòmica, l'egoisme individual i el replegament comunitari. Són aspectes que generen por, el caldo de cultiu preferit pels populismes demagògics i identitaris que estimulen el conservadorisme i la resignació davant la *lleï de la selva* dictada pels mercats.

Les fites per a la reconstrucció socialista han de ser com a mínim quatre:

- Renovar les nostres idees
- Innovar la nostra forma de fer política
- Obrir el nostre partit
- Reconnectar amb la societat

Cal guanyar legitimitat i aquesta només ens l'atorgarà la nostra voluntat ferma per aconseguir, mitjançant la nostra acció política, un camí excepcional i sensat que s'enfronti a l'actual situació de dificultats –també, però, superables–. Creiem que si no es prenen decisions caracteritzades pel màxim sentit de la responsabilitat i de l'esperit patriòtic, el nostre país es pot veure abocat en el

futur immediat a una greu inestabilitat. L'emergència financera i econòmica que vivim pot seguir perjudicant els sectors més vulnerables de la nostra societat si el govern de CiU, amb la col·laboració d'ERC, continua aplicant un programa liberal i conservador, i traspasa les línies vermelles que garanteixen el nostre model de justícia social construït amb tant d'esforç en les darreres dècades.

Hem d'actuar en clau "catalana", és a dir, la nostra política no pot estar condicionada a la política espanyola, assumint sense complexos el paper d'oposició i alternativa a CiU amb propostes i conductes que es visualitzin clarament d'esquerres, associades a aquells que volem representar.

L'aposta federal no és una sortida conjuntural al debat nacional actual, i per tant els nostres esforços i propostes han de projectar-se Catalunya endins i Catalunya enfora, i també en les relacions amb el PSOE, al mateix temps que impulsen un moviment cívic federalista emergent en aquests moments.

Cal aprofundir en les nostres aliances socials, impulsant i col·laborant amb plataformes locals i sectorials de lluita contra les retallades, amb presència de partits, sindicats i associacions.

Aquest camí d'acció, caracteritzat per una iniciativa política permanent, cercant notorietat i utilitat per a la propagació de les nostres idees i la defensa dels sectors socials que pretenem representar, ens ha de permetre afrontar amb millors condicions les properes eleccions municipals, el maig del 2015.

Aquesta acció política d'alternativa de país ha d'estar combinada amb l'impuls d'un gran debat que no quedi tancat entre les parets del partit. Cal anar cap la realització de la **Convenció Oberta Progressista**, que permeti eixamplar les fronteres del partit i alhora aprofundir en el debat centrat en la qüestió social, la qüestió democràtica i la qüestió nacional.

Els instruments del debat amb continguts oberts haurien d'estar formats pels nuclis de direcció, els militants i els simpatitzants de les agrupacions, els líders d'opinió locals i comarcals, i per activistes associatius, culturals i sindicals. La idea és ben senzilla: cal anar a buscar a tots aquells i totes aquelles que per les seves inquietuds volen formar part i contribuir a un nou temps de l'esquerra catalana entorn el nostre partit. Amb una agenda del debat prou àmplia i flexible, inspirats en les trobades dels **Diàlegs pel Pacte Social** realitzades la primavera de l'any passat, generant la realització de **Tallers per construir una nova alternativa** amb tres objectius prioritaris de reflexió al voltant de la transició social, econòmica i energètica, la qüestió democràtica i l'aportació des de la Catalunya del segle XXI a una nova resposta des de la socialdemocràcia, el federalisme i Europa.

És crucial que aquest exercici sigui sincer, tant des del punt de vista de la metodologia, com dels instruments i dels continguts, i que sigui capaç d'aprofitar les xarxes socials, convertint el PSC en un laboratori d'idees viu i dinàmic, capaç d'actualitzar el seu ideari, de modernitzar el seu llenguatge i la seva imatge. Aquest esforç hauria de permetre aprofitar millor tots els i les nostres militants: els més actius, els que ho eren però s'han anat allunyant i els que fins ara no han trobat una forma productiva i creativa de col·laborar amb el partit. Caldria recuperar l'esperit fundacional del partit, com a espai federador i agregador d'iniciatives.

L'impuls d'aquest debat precisarà d'un Pla d'Acció que garanteixi un procés de debat ampli i obert, impulsat pel Consell Obert, que permeti alhora eixamplar les fronteres del partit i aprofundir en el debat en un procés d'una durada mínima d'un any, amb activitats centrals de debat i activitats locals i comarcals impulsades per Consells locals o comarcals –inspirats en el Consell Obert– dels quals haurien de formar part els nuclis de direcció de les agrupacions o de les federacions i líders d'opinió, activistes associatius, culturals i sindicals. La idea és ben senzilla: cal anar a buscar a tots aquells i totes aquelles que voldríem que formessin part del *PSC ideal* a cada localitat amb tres objectius

prioritaris: treballadors/es, emprenedors/es i joves, que formulés amb més concreció aquesta iniciativa i els compromisos que comporta per a totes i cadascuna de les organitzacions del PSC. Caldria associar a l'elaboració i impuls d'aquest Pla totes les sensibilitats del partit, tots els dirigents que hem tingut i exponents socialistes del món sindical, associatiu i cultural.

Així mateix, amb aquesta voluntat de concretar els compromisos renovadors del darrer Congrés del Partit, es presentaran per part de la Comissió Executiva el proper mes de març, per a la seva aprovació en el Consell Nacional, les propostes de reglament per a la constitució del Consell Obert i per a les eleccions primàries.

La reconstrucció del PSC no es pot aïllar del procés de refundació de l'esquerra catalana, i en el seu moment caldrà articular plataformes d'acció política molt més àmplies i que permetin cercar i consolidar noves aliances catalanes de progrés, per afrontar la construcció de la Catalunya del segle XXI.

Ara convé més que mai expressar, en aquest moment complicat en el qual la nostra credibilitat i confiança està malmesa, com des de l'esforç comú –articulat en el sentit integrador de les propostes a portar a terme inspirades i fonamentades en els principis i valors històrics de la defensa de la llibertat, la justícia i la solidaritat– contribuïm tots junts, a plantejar, debatre, compartir, i lluitar per la defensa d'aquestes noves propostes que determinaran la nostra acció política, i que ens permetran obrir un nou temps i conformar un nou protagonisme social i polític en la Catalunya del futur.

ANNEX:

PROCÉS I CALENDARI:

2.02.13

El Consell Nacional aprova la resolució que defineix les pautes i el calendari del procés i designa el grup impulsor.

Grup Impulsor:

Responsables del desenvolupament dels continguts i realització de les convencions:

Secretaria d'Acció Política, i el President de la Fundació Rafael Campalans.

Membres del grup impulsor:

Secretaria d'Innovació Política i Impuls de l'Aliança Catalana de Progrés, Secretaria de Política Europea, Internacional i per la Mediterrània, Secretaria de Cohesió Territorial, i Portaveu.

Consell Assessor format per companys i companyes amb responsabilitats històriques o amb especial rellevància dins el partit.

Febrer-Març 2013

Aprovació del reglament de les primàries, per part de la Comissió Executiva. Aprovació del reglament del Consell Obert i del reglament de primàries en el Consell Nacional.

Març 2013

Web de la Convenció Oberta.

Xarxa de responsables locals.

Elaboració de documents-guia per als debats.

Abril 2013 – Principis 2014.

Constitució del Consell Obert.

Constitució dels Consells locals.

Convenció "Democràcia" a Lleida.

Convenció "Socialdemocràcia" a Tarragona.

Convenció "Federalisme" a Girona.

Convenció "Europa" a Barcelona.

Convenció Oberta Progressista.